

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/183/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212201464
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212201464.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. H., nar. XX. XX. XXXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený Renátou Rehákovou, tajomníčkou Okresného súdu Komárno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného advokátom: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 892,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 11. apríla 2013, č. k. 6C/181/2013-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku týkajúceho sa nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 11. 04. 2013, č. k. 6C/181/2013-60, zastavil konanie vo veci a o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah ust. § 96 ods. 1, 3, § 146 ods. 1, 2 OSP. Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 30. 01. 2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie 892,79 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Dňa 31. 08. 2012 oznámil, že berie svoj návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Po preskúmaní spisového materiálu, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania neuplatnil a v súvislosti s týmto konaním mu ani žiadne trovy nevznikli. O náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal, pretože mal za to, že uplatnené trovy nie sú účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu v tomto konaní. Vstup vedľajšieho účastníka do konania vyhodnotil ako dobrovoľný, bez znalosti právneho dôvodu vzniku uplatnenej pohľadávky. Podotkol, že práve vedľajší účastník je združenie, ktoré bolo založené za účelom zabezpečenia ochrany práv spotrebiteľov a ich oprávnených záujmov. Okrem toho zdôraznil, že združenie disponuje viacerými pracovníkmi, ktorým je právna úprava spotrebiteľských zmlúv známa natoľko, že môžu poskytovať odborné konzultácie, a preto vzhľadom na uvedené neexistuje dôvod, pre ktorý by malo byť združenie zastupované advokátom. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov, svoj názor oprel o nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 z 09. 09. 2004, a dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nárok na náhradu trov nevznikol.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 11. 04. 2013, č. k. 6C/181/2013-60 zmenil v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania (141,79 eura), alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Nitre predmetné uznesenie zrušil vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru vedľajšieho účastníka rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konkrétne v nesprávnej aplikácii ust. § 146 ods. 2 OSP. Zdôraznil, že zo späťvzatia návrhu nevyplýva jeho dôvod, podstatné je, že nárok uplatňovaný navrhovateľom nebol uplatňovaný dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ust. OZ. Súd mal v danom prípade rozhodnúť o trovách konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP a zisťovať, či bol návrh na začatie konania podaný dôvodne a či navrhovateľ nezavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. SZ OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, primárnym cieľom je dosiahnuť vyvážené faktickej nerovnováhy spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, ktorý má právnu nadvládu nad spotrebiteľom. Stanovisko súdu, ktorým popiera význam právneho zastúpenia považuje za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nie iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Ohľadom námietky premlčania uviedol, že nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných predpisov. Bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Vedľajší účastník dáva do pozornosti aj judikatúru krajských súdov, ktorá opakovane poukázala na to, že žiadna norma, upravujúca právny status združenia na ochranu spotrebiteľov neobmedzuje, a ani nemôže obmedzovať naše ústavné právo na právne služby a ani s tým spojené práva na náhradu trov konania. Zároveň poukázal na výklad úniijných noriem v otázke práva na súdnu ochranu, pričom aj z čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 Charty základných práv EÚ, a vzhľadom na uvedené, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa žiadal konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ prerušiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 40,25 eura.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 219 OSP ho aj potvrdil. Navrhovateľ zastal názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, tomu však bol v zmysle § 29 ods. 2 OSP súdom ustanovený opatrovník, a z daného dôvodu nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. V zmysle uvedeného nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť o tom, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Paušálnym vstupom iba navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania označil za nedôvodný. V závere si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 40,24 eura s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k tomu záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a je potrebné ho podľa § 219 OSP potvrdiť.

Podľa § 219 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V prejednávanej veci s prihliadnutím na dôvody obsiahnuté v späťvzati návrhu navrhovateľa na začatie konania zo dňa 27. 08. 2012 je možné ustáliť, že súd prvého stupňa v súvislosti so zastavením konania mal rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, pretože zastavenie konania zavinil navrhovateľ predmetným späťvzatím návrhu, nebyť existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré nie je možné odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov konania priznať. Existenciu dôvodov v zmysle § 150 ods. 1 OSP v danom prípade odvolací súd vzhliada v tom, že medzi účastníkmi konania ide o spotrebiteľský spor, v ktorom na strane odporcu v pozícii vedľajšieho účastníka v zmysle § 3 a nasl. Zákona o ochrane spotrebiteľa vystupuje právnická osoba, ktorej hlavným predmetom činnosti je práve ochrana práv spotrebiteľa. Odvolací súd v žiadnom prípade nespochybňuje právo tejto právnickej osoby dať sa v občianskoprávnom konaní zastúpiť fyzickou resp. právnickou osobou, avšak spochybňuje práve účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia na strane vedľajšieho účastníka vzhľadom na charakter ako aj personálne obsadenie spotrebiteľského združenia OSA. V danom prípade nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedošlo k porušeniu jeho práva garantovaného čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR (právom na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní), pretože vedľajším účastníkom resp. jeho právnym zástupcom vyúčtované trovy právneho zastúpenia odvolací súd nepovažoval za účelné, nakoľko neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález ÚS SR sp. zn. II ÚS 78/03). Ďalším dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi je aj samotný počet spotrebiteľských sporov, do ktorých vo veľkom počte na strane odporcu v pozícii vedľajšieho účastníka vstupujú a následne aj konajú spotrebiteľské združenia (HOOS, OSA a iné...), ktorých písomné podania vo veci, za ktoré ich právni zástupcovia účtujú odmeny za úkony právnej služby, sú z obsahového hľadiska totožné, neobsahujúce aspekty a špecifiká danej prejednávanej veci. Taktiež nedochádza k naplneniu druhej vety ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, t. j. uvedenie skutočností a dôkazov pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patril. Trovy uplatňované účastníkom konania (to platí aj pre vedľajšieho účastníka) musia v každej prejednávanej veci spĺňať aj ten predpoklad, že ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatňovaného nároku alebo procesná ochrana proti takto tvrdenému nároku. Odvolací súd preskúmvacej činnosti v rámci tohto odvolacieho konania podrobil obidva výroky o náhrade trov konania, hoci odvolaním vedľajší účastník napadol iba výrok o nepriznaní náhrady trov konania jemu, vychádzajúc z toho, že obidva tieto výroky navzájom spolu súvisia a výrok o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je determinovaný obsahom výroku o náhrade trov konania účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. S prihliadnutím na tieto dôvody odvolací súd o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pričom uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výrokov ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil a v ďalšom odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi s prihliadnutím na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu ním uplatnených odvolacích trov v sume 51,98 eura nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie týchto trov v zmysle § 150 ods. 1 OSP navrhovateľovi podľa názoru odvolacieho súdu

spočívajú v tom, že k späťvzatiu návrhu v danej veci došlo vlastne zavinením navrhovateľa, a nebyť tej skutočnosti, že ide o spotrebiteľský spor so všetkými svojimi špecifikami (§ 150 ods. 1 OSP) k náhrade trov zastaveného konania mal byť s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP zaviazaný navrhovateľ.

Odvolací súd ako nedôvodný zamietol návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania, pretože právnú úpravu realizovanú právnym poriadkom Slovenskej republiky (OSP) v oblasti vedľajšieho účastníctva, ako aj v súvisiacej oblasti náhrady trov konania považuje za dostatočnú a zároveň nevyžadujúcu rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o práve spotrebiteľského združenia na právne zastúpenie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.